

JAKUB

4

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

nákl. na tištěné číslo 7 Kč

XXIII. ročník, 26. 4. 2015

SLOVO ÚVODEM

Zdravím vespolek! Po oslavě Velikonoc si záhy připomeneme jeden ze tří nejdůležitějších církevních svátků - letnice. Neprávem se na ně často zapomíná. Proto se k tématu seslání Ducha Svatého a o Duchu Svatém něco málo dočtete hned na úvodní straně. Na dalších stranách Vás pak čekají základní informace k Noci kostelů, seriál Rodiny z farnosti, informace k Mezinárodnímu dni rodiny a pár tipů, co stojí za přečtení. Ať Vás ani tentokrát farní zpravodaj nezklame.

To konejte na mou památku! Odkaz z Poslední večeře. Ježíš se nám znovu připomíná svou obětí za nás a naše hříchy.

Neděle Zmrtvýchvstání. Pán vstal, radujte se. Budme plni radosti z Kristova vzkříšení, děkujme za jeho lásku a za to, že nám otevřel cestu do nebeského království. Ať radost z Kristova Zmrtvýchvstání prozáří náš celý život. Budme živými svědky a nesme jasný Kristův oheň dál.

JS

CO JSOU TO LETNICE?

13. května 2013 přiblížil papež František ve svém kázání Letnice následovně:

„Svátek letnic připomíná konkrétní událost, kdy deset dní po nanebevstoupení Kristově sestoupil Duch Svatý na (ustrášené) apoštoly, kteří dostali sílu vyjít opět mezi lidi a neohroženě zvěstovat Kristovo poselství o Boží lásce k lidem. Letnice jsou vyvrcholem a naplněním události Velikonoc.

Židé si původně o Velikonocích připomínali vyvedení vyvoleného národa z egyptského otroctví. O letnicích pak darování Desatera Mojžíšovi na hoře Sinaj.“

KDO JE DUCH SVATÝ?

Duch Svatý není něco, ale někdo: Je to živá Božská osoba. Jedno z pokušení naší doby, kdy se tolik mluví o různých energiích, je představovat si Ducha Svatého jako pozitivní energii, jako teplo či jiný příjemný pocit nebo jako pohonnou hmotu křesťanského života. Duch ale není žádný duchovní benzín ani jen vítr, který občas zaduje do plachet, ani posvátný pták.

Evangelisté při Ježíšově křtu jen popsali, že Duch svatý sestupoval na Krista „jako když se snáší holubice“. Jan Křtitel nejspíš viděl něco slovy neuchopitelného, nepopsatelného.

Duch Svatý je osoba, se kterou máme žít v úzkém osobním vztahu jako s blízkým přítelem. A prosíme-li o Ducha Svatého, pak bychom měli vědět, že s ním musíme jednat jako s osobou, nemůžeme s ním manipulovat. Ani on s námi nemanipuluje, čeká, až ho pozveme, ctí naši svobodu.

Energii nelze zarmoutit. Ale Písmo říká, že je možné zarmoutovat Ducha svatého, tak jako můžeme zarmoutit partnera nebo přítele - tím, že nedáváme prostor jeho lásce (srov. Ef 4,30).

Vojtěch Kodet

NOC KOSTELŮ 2015

Rádi bychom Vás všechny touto cestou pozvali na již tradiční Noc kostelů, která se letos koná v pátek 29. května.

Dveře našeho kostela otevřeme veřejnosti v 18.00. V 18.30 zahájí celou akci svojí promluvou P. Jindřich Krink. Ve 20.00 začne přednáška Ing. arch. Aleše Brotánka, který nás seznámí s proměnami sakrálního prostoru v návaznosti na II. vatikánský koncil – jeho přednáška bude doprovázena videoprojekcí. Ve 21.30 se můžeme těšit na vystoupení Codexu Temporis. Na závěr celé akce proběhne společná modlitba.

Během večera se naši hosté budou moci seznámit s historií kostela, a to formou komentovaných prohlídek. Letos – vzhledem k probíhající rekonstrukci střechy kostela – zůstanou dveře do věže z bezpečnostních důvodů zavřené.

Vítání jsou i dětští návštěvníci, věříme, že i letos nám nakreslí spoustu krásných obrázků.

I letos chceme našim hostům nabídnout malé občerstvení, podávat se bude káva, čaj a sladké i slané dobroty.

Tolik k samotnému programu. Nejsem ale ta pravá, která by měla o této akci psát, protože zatím je můj podíl na její organizaci nepatrný. Letos opět největší díl práce leží na Monice Ciklerové, která píše, telefonuje, zařizuje,... Bez ní bych teď neměla o čem psát. Chtěla bych Vás touto cestou také poprosit o pomoc, práce je kolem celé akce dost a každá pomoc se hodí. Bude třeba pomoci s úklidem kostela před a po akci, s přípravou „bufetu“, s výzdobou. Nejvíce ze všeho nás ale potěší, když přijdete a budeme moci ten večer strávit společně.

Dáša Janoušková

VÍTE TO?

- Za měsíc březen činily sbírky 11 479 Kč. Výdaje činily 11 016 Kč (plyn 7 370 Kč; elektřina 1 600 Kč; oprava paškálu 1 000 Kč;
- režijní výdaje 1 046 Kč); každý člen farnosti tak v březnu přispěl ve sbírkách na provoz farnosti v průměru částkou 96 Kč.
- **Pastorační rada** se sejde ve středu 13. 5. v 19.00 na faře.
- 8.-10.5.2015 v ADCŽM Nazaret v Praze proběhne **víkendovka na téma Povolání pro mladé ve věku od 12 do 17 let**. Začátek v pátek v 18.00 (státní svátek), konec v neděli obědem. Více na www.centrum-nazaret.cz. Další víkendovka proběhne od 12.do 14. června 2015
- 15. 5. - **Mezinárodní den rodin**, který si na popud Valného shromáždění OSN v tento den každoročně připomínáme. Vzpomeňme modlitbou především na rodiny z farnosti.
- **Úklid před** Nocí kostelů proběhne v sobotu 23. 5. v 9.00; každá pomocná ruka je vítána.
- 23. 5. se bude od večerních hodinách konat **vigilie letnic** (hodina bude upřesněna při ohláškách). Předpokládaná délka trvání je max. 2 hodiny.
- V pátek 29. 5. se uskuteční celorepubliková akce **Noc kostelů**. Účastní se i naše farnost
- **Úklid po** Noci kostelů proběhne v sobotu 30. 5. v 9.00; každá pomocná ruka je rovněž vítána.
- **Skupinka modlitby Živého růžence** se setká v neděli 31. 5. v 18.00 v kostele; po modlitbě následuje sdílení v sakristii kostela. Jsou zváni všichni, kdo se chtějí společně modlit růžencem, přestože nejsou součástí skupiny.
- **Dětskou mši sv.** budeme slavit v neděli 7. června 2015 v 10.00.
- Ve čtvrtek 11. 6. 2015 v 19.00 proběhne v kostele **přednáška** rodinného terapeuta Michala Chytrého **na téma „Rodina a jak to v ní přežít...“**. Po přednášce bude následovat diskuse a občerstvení v kostele.
- 19.7.-1.8. se bude konat farní tábor v Obořích; v případě zájmu se přihlaste na <http://tabor.farapribram.cz>; kapacita omezena.

- 9.-16.8.2015 proběhne pouť mladých do Taizé z Příbrami a okolí. Předběžná cena 5 000 Kč. Více informací u Štěpána Vithy.
- Poslední dva srpnové týdny se bude v Hrádku u Vlašimi konat týdenní **tábor pro ministrany** pražské arcidiecéze (dva turnusy). Tábor je určen pro chlapce ve věku 8-14 let. Více informací a přihlášky u Štěpána Vithy (s-vitha@volny.cz)
- 1.7.-11.7.2015 proběhne v alpské usedlosti na poutním místě Maria rast týden dobrodružného setkání pro muže mezi 15-25 lety; více podrobností u Štěpána Vithy

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

RODINY Z FARNOSTI (DÍL 4.)

Vaněčkovi z Příbrami: Ahoj, možná nás někteří trochu znáte, jsme čtyřčlenná rodina, taťka Míra, mamka Marie a my dva sourozenci Míra ml. a Verča. Bydlíme v rodinném domku v klidné čtvrti na okraji Příbrami. Do kostela k Jakobovi chodíme asi 10 let a nejčastěji sedáváme v druhé lavici vlevo. Před tím jsme převážně navštěvovali Svatou Horu, kde jsme byli já i Verunka pokřtěni. Jinak navštěvujeme i kostely v širokém okolí Příbrami, kam jezdíme za příbuznými a na výlety.

Tatínek, po absolvování vysoké školy ČVUT v Praze, začal pracovat ve firmě ZAT a.s. v Příbrami. Nyní jako vedoucí projektant vymýšlí automatizované řízení technologií pro jaderné elektrárny. Práce mu zabírá poměrně hodně času, tak mu moc volna nezbyvá, ale když už zbyde, věnuje ho nám. Přesto, že bydlíme ve městě, má rád venkov, kde vyrůstal jako kluk. Několik kilometrů za Příbrami máme chalupu s velkou zahradou, kde je stále co dělat. Rád také hraje rekreačně fotbal a jezdí na kole.

Maminka pochází z malé vesničky na Sedlčansku, z Drážkova. V tomto kraji, ve farním kostelíku ve Svatém Janě měli

s taťkou před 18 lety svatbu. Tam také jezdíme k babičce a dědovi. Maminka pracuje na Městském úřadě v Příbrami jako referentka správy majetku města. Ráda ale vzpomíná na její první zaměstnání, kdy v Zeměměřickém úřadě v Sedlčanech kreslila mapy. Jak vypráví, kreslení byla práce, která byla zároveň i jejím koníčkem. Mamka příležitostně hraje na klavír, ráda zpívá, a tak i nás přivedla k muzice, asi jako dříve jí k tomu přivedl její tatínek, svatojánský varhaník. Tam v kostelíčku také píše s ostatními členy rodiny na kůru. Ráda peče, baví ji zahradničení a vždy mají s taťkou velkou radost z toho, co si sami vypěstují.

Já, Míra, jsem starší ze sourozenců, bude mi 17 let. Už s nástupem do základní školy přišel i zájem o kulturu a sport. Začal jsem hrát na klavír, a co se sportu týče, nemohlo to být nic jiného než fotbal. S fotbalem jsem po devíti letech „úspěšné kariéry“ musel skončit kvůli opakovanému zranění třísla. Ovšem moje vůle věnovat se hudbě je nezlomná. Na klavír hraji stále a příležitostně vystupuji jako klavírní sólista Příbramského městského orchestru. Ani bez sportu nemohu být, proto fotbal nahradilo posilování a karate. Jsem studentem druhého ročníku příbramského Gymnázia Legionářů. Mým snem je studovat práva nebo ekonomii.

Verča je sportovně založená holka. Mezi její oblíbené sporty patří běh, plavání a hlavně step aerobic, který dělá už pět let v Sokole, a myslím, že je v tom fakt dobrá, o čemž svědčí její početná sbírka medailí. I hudba patří mezi její koníčky. Jako malá hrála asi čtyři roky na zobcovou flétnu a teď se učí hrát čtvrtým rokem v ZUŠ Antonína Dvořáka na flétnu příčnou. Nyní chodí do 8. třídy základní školy. Už na ni doléhá stres, že si bude muset za rok vybrat tu správnou střední školu. Verča má stejně jako já ráda naše dva domácí mazlíky, britského kocourka Prince a černého knírače Kaira.

Všichni rádi jezdíme společně na výlety po různých turistických a přírodních zajímavostech v Čechách. V létě podnikáme túry a proháníme kola. Loni se nám moc líbilo v Českém Švýcarsku a Moravském krasu, které jsme prošli a projeli takřka křížem krázem. V zimě jako asi každý „vytáhneme“ z pudy lyže a vyrážíme na hory.

Tak to jsme ve zkratce my, Vaněčkovi z Příbrami :-)

Míra Vaněček ml.

ZE ŽIVOTA SVĚTOVÉ CÍRKVE

Rodina: Muž a žena (z katecheze papeže Františka, 22. 4. 2015)

Draží bratři a sestry, dobrý den! V předchozí katechezi jsem se pozastavil u prvního biblického textu o stvoření lidské bytosti v první kapitole Geneze, kde se píše: „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu ho stvořil; stvořil je jako muže a ženu“ (Gen 1,27). Dnes bych toto zamyšlení chtěl dokončit druhým biblickým podáním, které nacházíme ve druhé kapitole. Tady čteme, že Pán po stvoření nebe a země „utvořil člověka, prach ze země, a vdechl do jeho chřípí dech života; tak se stal člověk živou bytostí“ (Gen 2,7). Je to vrchol stvoření, ale něco chybí. Bůh pak usadil člověka v krásné zahradě, aby ji obdělával a chránil (srov. Gen 2,15).

Duch svatý, který celou Bibli inspiruje, předkládá zprvu obraz samotného člověka, kterému něco chybí: je bez ženy. A naznačuje záměr či dojem Boha, který vidí a pozoruje samotného Adama v zahradě Eden: je svobodný, je pánem... ale je sám. A vidí, že to „není dobré“. Je to nedostatek společenství, chybí mu společenství, postrádá plnost. „Není dobré, že člověk je sám“ – praví Bůh – a dodává: „Udělám mu pomoc, která by byla jeho protějškem“ (Gen2,18).

Bůh tedy přivádí k člověku všechna zvířata. Člověk dává každému z nich jeho jmé-

no. Je to obraz vlády člověka nad stvořením. V žádném živém tvorů však nenachází sobě podobný protějšek. Člověk zůstává nadále sám. Když Bůh konečně představí ženu, muž s radostí rozpoznává, že toto a pouze toto stvoření je jeho součástí: „kost z mých kostí a tělo z mého těla“ (Gen 2,23). Konečně je tu odlesk, vzájemnost. Když chce někdo například pomoci druhému, musí jej mít před sebou. Pokud chce někdo pomoci a nemá komu, schází vzájemnost. Člověku k dosažení plnosti něco scházelo, chyběla vzájemnost. Žena není „replikou“ člověka, pochází přímo ze stvořitelského činu Boha. Obraz „žebra“ není ani v nejmenším výrazem podřadnosti či podřízenosti, nýbrž stejné podstaty a komplementarity muže a ženy, kteří se touto vzájemností vyznačují. A skutečnost, že v tomto podobenství Bůh vytváří ženu, zatímco člověk spí, zdůrazňuje právě to, že ona v žádném případě není výtvořem člověka, nýbrž Boha. A naznačuje něco dalšího: aby muž nalezl ženu - a řekněme lásku v ženě - musí nejprve snít a potom ji najde.

Důvěra Boha v muže a ženu, jimž svěřil zemi, je velkorysá, přímá a plná. Důvěřuje jim. Zlý však do jejich mysli vkládá podezření, nevíru a nedůvěru. A pak dochází k neposlušnosti vzhledem k přikázání, které je chránilo. Upadnou do blouznění všemohoucnosti, které kontaminuje všechno a ničí harmonii. Také jej v sobě často všichni zakoušíme.

Hřích plodí nedůvěru a rozdělení mezi mužem a ženou. Jejich vztah je ohrožován tisícerými formami znetvoření a poroby, lstivých svodů a ponižujících zvůle, včetně těch nejvíce dramatických a násilných. Dějiny jsou tím poznamenány. Pomysleme například na negativní excesy patriarchálních kultur. Pomysleme na četné formy mužského šovinismu, který považuje ženu za druhořadou. Pomysleme na zpředmětnění a komercializaci ženského těla v nynější mediální kultuře. Pomysleme však

také na nynější epidemii nedůvěry, skepticismu ba nevráživosti, která se v naší kultuře šíří zejména u žen pochopitelnou podezřívavostí vůči smlouvě mezi mužem a ženou, smlouvě, která má zároveň tříbit důvěrnost společenství a střežit důstojnost různosti.

Nebudeme-li nacházet vzlet sympatií k této smlouvě schopný poskytnout ochranu novým generacím před nedůvěrou a lhostejností, budou na svět přicházet potomci, kteří budou stále méně zakořeněni v této smlouvě již od mateřského lůna. Sociální devalvace stále a plodné smlouvy mezi mužem a ženou je zajisté pro všechny ztrátou. Musíme navrátit vážnost manželství a rodině! Bible říká krásně: muž nachází ženu, setkávají se, a muž musí něco opustit, aby ji plně našel. A proto opustí muž svého otce i svou matku, aby šel k ní. To je krásné! Znamená to začátek cesty. Muž je zcela pro ženu a žena je zcela pro muže.

Pečovat o tuto smlouvu mezi mužem a ženou, i když hřeší a jsou raněni, zmate-ni, poníženi, malomyslní a nejistí, je tedy v dnešní situaci pro nás věřící náročným a zaniceným povoláním. Samotné biblické podání o stvoření a hříchu nám ve svém závěru podává jeden krásný obraz: „Hospodin Bůh udělal člověku a jeho ženě kožené sukně a oblékl je do nich“ (Gen 3,21). Tento pohled plný něhy na onen hříšný pár nás zanechává s otevřenými ústy. Bůh je vůči muži a ženě něžný. Je to obraz otcovské péče o lidský pár. Samotný Bůh o svoje mistrovské dílo pečuje a chrání je.

radiovaticana.cz; L. Křížová

MEZINÁRODNÍ DEN RODINY

15. května si každoročně připomínáme jeden „Mezinárodní den rodiny“. K jeho vyhlášení došlo poprvé v roce 1994 na Valném shromáždění OSN. Tato každoroční pozornost věnovaná rodinám odráží důležitost, kterou mezinárodní společenství připisuje rodinám jako základním jednotkám spo-

lečnosti, právě tak jako jeho zájem o situaci rodin ve světě.

Pro každý rok je v tento významný den určováno jedno z nosných témat, které se odborníci po celém světě snaží na rozličných diskusních fórech a panelech prodiskutovat a nalézt možnosti jejich řešení (např.: Rodiny - vychovatelky v oblasti lidských práv a jejich zprostředkovatelky, Rodiny pro každý věk, Rodiny - zprostředkovatelky a adresátky rozvoje, Rodiny a dobrovolníci - budování společenské soudržnosti, Rodiny a stárnutí - možnosti a výzvy). Téma pro rok 2015 lze volně přeložit následovně: Muž jako přítěž? Genderová rovnost a práva dětí v současných rodinách.

Současný individualismus umožňuje důvod existence rodiny překrucovat a upravovat podle potřeby. Stvořitel však rodině dal jasný účel. Měla by zůstat místem, odkud vycházíme a kam se vracíme. Zaslouží si pozornost nejen svých členů, ale i ze strany státu ve formě dlouhodobé rodinné politiky. Zvláště v době, kdy se společnost stále více individualizuje a tíhne k marketingově vděčnému vyznávání kultu mládí a svobody, je třeba významu rodiny se věnovat, k její tradiční podobě se navracet a třeba i za pomoci tohoto svátku její existenci slavit. V České republice se 15. května tradičně konají oslavy Dne rodiny, které nabízejí pestrou škálu rodinných odpolední s hrami, soutěžemi a tvůrčími dílnami.

převzato z atlasceska.cz, red. upravil JS

KULTURNÍ REVUE

CO STOJÍ ZA PŘEČTENÍ

Nevím, jak to máte vy, ale já mám většinou rozečteno několik knížek najednou. Ráda bych se s vámi proto podělila o své současné typy - knížky, které mám v různé fázi rozpracování...

Nejdál jsem momentálně v knize rozhovorů s mým velmi oblíbeným farářem Václavem Vackem s názvem „**Měl jsem štěstí na lidi**“. Rozhovor s ním vede Josef Beránek, knížka je vydaná loni ve Vyšehradu a jedná se o poměrně nekompromisní popis vztahů v církvi bez všech příkras v letech minulých i současných. Názory p. Vacka jsou mi velice blízké a myslím, že setkání s ním bylo pro mě i celou naši rodinu obrovským požehnáním. Proto se mi rozhovor s ním čte velmi příjemně. Václav Vacek je domovskou farností v Letohradu, ale každoročně se účastní letního kurzu Manželských setkání, kam máme tu čest s Honzou také jezdit. Doporučuji obě - jak knihu, tak i Manželská setkání!

Druhá srdcovka je z trochu jiného soudku - „**Leonard Cohen - život, hudba a vykoupení**“. Hudba kanadského beatníka s židovskými kořeny mě zasáhla díky Honzovi teprve nedávno, nicméně naplno. Přechází si jeho životopis napsaný Lielem Leibovitzem je doplněním k fascinaci jeho hudbou a poezií a zajímavé možná právě proto, že jeho životní cesta je plná karambolů, nejistot, ale také hledání a zvláštní houževnatosti. Leonard Cohen se loni dožil osmdesátky, zpívá a vyprodává hudební sály. Jeho hudba je fenomén: „slova a melodie, které posloucháte, představují to nejlepší, co my lidé můžeme udělat pro poznání neznámého, co nás obklopuje...“ (z předmluvy ke knize). Nakladatelství Vyšehrad 2014, doporučuji číst za zvuku hudby LC s lahví vína (otevřenou).

Kompletně pro všechny generace (a možná i povinně) bych doporučila knihu „**Mé dětství v socialismu**“ - pestrou mozaiku vzpomínek známých i méně známých osobností (spisovatelů, novinářů, výtvarníků, hudebníků) na uplynulou dobu. Když to čtu, říkám si, jak je to možné, že to takhle

opravdu bylo: hnusné omláčené domy, nedodělaná sídliště, špatné oblečení, nedalo se číst, co chceš, poslouchat hudbu, jakou chceš, cestovat už vůbec, přibíháky a toaleták na příděl, vyhazov z práce, nedoporučení na školu a také vzájemné sledování, donášení mezi lidmi... Děti už nám to nevěří, no a přiznám se, že já už taky pomalu ne... Ten opravdový pocit se předává velmi těžko. Přesto nádherné postřehy, některé plné vtipu, někdy trochu smutného vtipu... a spousta ilustračních fotografií. Sestavil a sepsání vyprovokoval Ján Simkanič, novinář, vydalo nakladatelství BizBooks s podporou Radiožurnálu v roce 2014. Díky, Hanko a Fando, za skvělý dárek!

Kniha, která se dá přečíst za chvíli, ale rozhodně ve vás její příběh dlouho zůstane, je komiksová kniha kreslířky Toy Box, dřívější novinářky z redakce Dnes, nazvaná „**Moje kniha Vinnetou**“. Netradiční divoká výpověď o hledání vlastní cesty, věčný spor mezi závislostí na společnosti, penězích, věcech a životě na okraji v komunitě, kde nikdo nic nemá. Boj autorky s vlastními strachy se mísí s bolestí ze ztráty milovaných přátel, prolíná se vzpomínkami a sny a popisem života ve squatu Milada nebo na technofestivalech. Jako velmi inspirující pro mě byla snaha o dobrý konec všeho, jakási víra, že když něco v životě špatně skončí, tak to přece ještě nemůže (nemusí) být konec... Tak jako nemůže přece umřít Vinnetou... Stojí za přečtení. Mohu zapůjčit, ale protože každým výtiskem podporujete autora, radši si ji kupte, aby Toy Box mohla napsat/nakreslit něco dalšího. Vydal Labyrinth Komiks 2014.

Na závěr jeden horor, a to horor pro děti. Čtu teď s Dorotkou a Charlotkou takový horor, že se mi z něj ježí vlasy hrůzou ještě teď ráno za světla. Knižka Philipa Pullmana „**Hodinový strojek**“ je tedy poměrně

hodně „hustá“, jak by řekly holky. Pokud se někdo chcete slušně bát, doporučujeme. Kniha je vhodná i pro kardiochirurgy - dost často se tam vyndává z těla srdce a místo něj... to už si radši přečtete sami. Vydala Mladá fronta 2006. Díky, Dane a Lucko, za skvěle strašidelný dárek!

Monika Ciklerová

SVĚDECTVÍ O VÍŘE

Otto Hermann Pesch: Nakladatelství

Vyšehrad vloni na podzim vydalo knihu Svědectví o víře od významného německého teologa Otto Hermanna Pesche (1931-2014). Pesch napsal knihu na začátku sedmdesátých let 20. století, přesto se dá říct, že její vydání v České republice je aktuální díky změněným společenským a ideovým podmínkám, které u nás dospěly do podobné situace, jako byla ta v západním Německu před čtyřiceti lety. Kniha je určena pro dospělého čtenáře, ve své době byla v Německu používána v hodinách náboženství ve vyšších třídách gymnázií a při vzdělávání učitelů náboženství. Její autor doufá, že „kniha poslouží jako první pomoc pro čtenáře, který si bude chtít vyjasnit svoji víru, jako pomůcka, jejímž největším úspěchem bude, stane-li se brzy zbytečnou“.

Pesch začíná svou knihu spíše filosofujícími úvahami každého člověka, který se ptá po smyslu svého života a po naději na spásu v postmoderním světě, který se kvůli své složitosti a tlakům člověku odcizuje. Jako odpověď na tyto existenciální otázky Pesch předkládá křesťanskou víru v Boha, která člověka těchto otázek nakonec zbavuje, protože je naplňuje svým obsahem a smyslem. (...)

Pesch dále konstatuje, že přes svou vyspělost věda a technika nemohou nahradit víru v Boha, protože se jim nedaří odpovědět na otázku smyslu života, zatímco víře ano.

Biblické poselství je sice pro dnešního člověka zčásti nesrozumitelné, ale tento fakt ho jen nabádá a opravňuje k tomu, aby je stále znovu překládal do své nové situace a vykládal podle svých schopností. Víra v Boha vede člověka k poznání, že nejvyšší mocí, která vládne světu, je láska ve všech svých podobách a na všech svých úrovních. Nikoliv tedy sobectví a nenávisť, což člověku dává odvahu a svobodu k životu v radosti. Pesch doslova vyznává víru takto:

„Věřit na Ježíšovo slovo v Boha znamená být si jist, že přes všechny záhady, všechny absurdity a všechno, co mě na tomto světě trápí a ohrožuje, drží můj život ve své dlaní všemocná a nekonečná láska. Kdo věří, ten je bez ohledu na všechny rozpory zbaven starosti o sebe, nemusí hledat smysl svého života.“ (Str. 169).

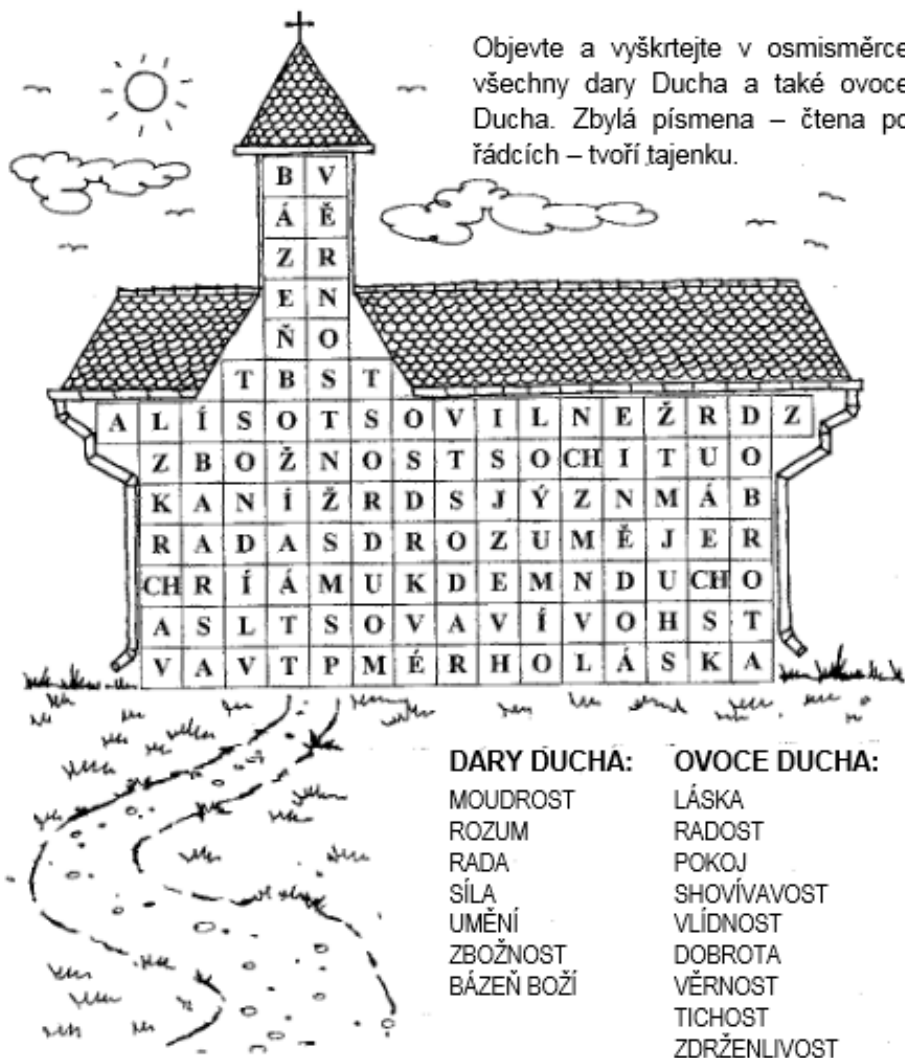
Závěrečné kapitoly knihy se věnují vztahu víry a církve, víry a morálky a svobodě křesťana. Zde je myslím zajímavá a důležitá myšlenka, že křesťan není svou vírou nucen k „páchání dobrých skutků“. Pesch říká, že etické jednání není podmínkou spásy, nýbrž plodem přijaté spásy, díkyem za to, co nám Bůh daroval. Kniha má ekumenický přesah, protože se autor, ač katolík, neváhá obracet na Martina Luthera, aby ilustroval nejedno probírané téma.

NEJEN PRO DĚTI

DUCHA SVATÝ A MY

Kdo je Duch Svatý? Jaký k němu máme a můžeme mít vztah? Jaký má Duch Svatý vztah nám? Apoštol Pavel říká v 1. Listu Korintánů, že ... (viz tajenka).

převzato z DKC Brno; AS

Objevte a vyškrtejte v osmisměrci všechny dary Ducha a také ovoce Ducha. Zbývá písmena – čtena po řádcích – tvoří tajenku.

DARY DUCHA:

MOUDROST
ROZUM
RADA
SÍLA
UMĚNÍ
ZBOŽNOST
BÁZEŇ BOŽÍ

OVOCE DUCHA:

LÁSKA
RADOST
POKOJ
SHOVÍVAVOST
VLÍDNOST
DOBROTA
VĚRNOST
TICHOST
ZDRŽENLIVOST

TAJENKA: _____